

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ जातिर्जन्म अवध्येत्यादिसार्धः चादुरुः ॥ २० ॥ तत्त्वध्यानामपिषां अवधं कृत्वा ते अपराधि नोपि पितृमातृगुरुवः अवधेन राजानमिव नै
 सर्वतस्याहतालोकायस्यैते तत्रय आहताः ॥ अनाहतास्तु यस्यैते सर्वास्तस्याफलाः क्रियाः ॥ १२ ॥ न चायं न परो लोकस्तस्य चैव परंतप ॥ अमानितानित्यमेव य
 स्यैते गुरवस्त्रयः ॥ १३ ॥ न चास्मिन्नपरे लोके यशस्तस्य प्रकाशते ॥ न चान्यदपि कल्याणं परत्र समुदाहृतं ॥ १४ ॥ तेभ्य एव हि यत्सर्वं कृत्वा च विस्तृजाम्यहं ॥ तदा
 सीन्मेशतगुणं सहस्रगुणमेव च ॥ १५ ॥ तस्मान्मे संप्रकाशं ते त्रयो लोका युधिष्ठिर ॥ दशैव तु सदाचार्यः श्रोत्रियानतिरिच्यते ॥ १६ ॥ दशाचार्यानुपाध्याय उपाध्या
 यान्यपि तादृश ॥ पितृन् दशतुमातैका सर्वा वापृथिवी मपि ॥ १७ ॥ गुरुत्वेनातिभवति नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ गुरुर्गरीयान्यितो मातृ तश्चैति मे मतिः ॥ १८ ॥ उभौ हि
 मातापितरौ जन्मन्येवोपयुज्यतः ॥ शरीरमेव सृजतः पिता माता च भारत ॥ १९ ॥ आचार्यं शिष्टाया जातिः सा दिव्या सा जारामरा ॥ अवध्या हि सदा माता पिता
 चाप्यप्रकारिणौ ॥ २० ॥ न संदुष्यति तत्कृत्वा न च ते दूषयंति ॥ धर्माय यतमानानां विदुर्देवामहर्षिभिः ॥ २१ ॥ यश्चावृणोत्यवितथेन कर्मणा ऋतं ब्रुवन्नमृतं
 संप्रयच्छन् ॥ तवैमन्ये तपितरं मातरं च तस्मै न द्रुह्येत्कृतमस्य जानन् ॥ २२ ॥ विद्यां श्रुत्वा ये गुरुं नाद्रियं ते प्रत्यासन्ना मनसा कर्मणा वा ॥ तेषां पापं भ्रूणहत्या वि
 शिष्टं नान्यस्तेभ्यः पापकृदस्ति लोके ॥ यथैव ते गुरुभिर्भाविनीयास्तथा तेषां गुरवोऽप्यर्चनीयाः ॥ २३ ॥ तस्मात्पूजयितव्याश्च संविभज्याश्च यत्नतः ॥ गुरवोर्चयि
 तव्याश्च पुराणं धर्ममिच्छता ॥ २४ ॥ येन प्रीणाति पितरं तेन प्रीतः प्रजापतिः ॥ प्रीणाति मातरं येन पृथिवी तेन पूजिता ॥ २५ ॥ येन प्रीणात्युपाध्यायं तेन स्याद्ब्र
 ह्मपूजितं ॥ मातृतः पितृतश्चैव तस्मात्पूज्यतमो गुरुः ॥ २६ ॥ ऋषयश्च हि देवाश्च प्रीयंते पितृभिः सह ॥ पूज्यमाने षु गुरुषु तस्मात्पूज्यतमो गुरुः ॥ २७ ॥ केन चिन्न
 च वृत्तेन त्ववज्ञेयो गुरुर्भवेत् ॥ न च माता न च पिता मन्यते यादृशो गुरुः ॥ २८ ॥ न तेवमानमर्हति न तेषां दूषयेत्कृतं ॥ गुरुणामेव सत्कारं विदुर्देवामहर्षिभिः ॥ २९ ॥
 उपाध्यायं पितरं मातरं च येभिर्द्रुह्यंते मनसा कर्मणा वा ॥ तेषां पापं भ्रूणहत्या विशिष्टं तस्मान्नान्यः पापकृदस्ति लोके ॥ ३० ॥ भृतो वृद्धो यो न विभर्ति पुत्रः स्वयोनि
 जः पितरं मातरं च ॥ तद्वै पापं भ्रूणहत्या विशिष्टं तस्मान्नान्यः पापकृदस्ति लोके ॥ ३१ ॥ मित्रद्रुहः कृतघ्नस्य स्त्रीघ्नस्य गुरुघातिनः ॥ चतुर्णां विषमे तेषां निष्कृतिं नानु
 शुश्रुम ॥ ३२ ॥ नंदूषयंति राजा हि वध्यानामवधे द्रुष्यति तद्वन्नात्रेत्यर्थः धर्माय द्रुष्टानामपि पित्रादीनां पालनाय यतमानानां यतमानान् देवा अप्यनुपास्यत्वेन विदुः ॥ ३१ ॥ आवृणोति अनुगृह्णाति कर्म
 णा प्रवचनेन ऋतं वेदं ॥ ३२ ॥ नाद्रियं ते ये प्रत्यासन्नाः विषयं येन विशीर्णं नष्टा भवंति ॥ ३३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥